

GÖRÖGKATOLIKUS HÍRLEVÉL

MISKOLCI
EGYHÁZMEGYE

V. évfolyam 2. szám

2017. február

Mindennek megvan a maga ideje

Az Ószövetségi bölcsességi irodalom nagyon egyértelműen hangsúlyozza a címben is megjelölt igazságot, miszerint megvan az ideje az örömnak és a bánatnak, a sírásnak és a nevetésnek is. Bár ezt mindenki józan ésszel is elfogadhatja, nagyon nehéz a hétköznapi életben megvalósítani. Hiszen kevés az életünkben a fekete és a fehér, és sokkal több a szürke. Nevetés és sírás is összerosódik emberi létünkben, vidámság és szomorúság gyorsan váltja egymást. S talán nem is baj ez, hiszen így normális mederben maradhat életünk. Mire gondolok?

Farsangi idő van, vízkeresztől nagybőjt kezdetéig tartó vidám időszak, a bálók és mulatságok ideje. A régi ember a természet törvényeivel harmóniában élt, sokkal jobban, mint civilizált utódai. Télen volt ideje a mezőgazdaságból élő embernek egy kicsit pihennie, amikor a föld is pihen, a hótakaró alatt. Ekkor tartották az esküvőket, a bálokat, a vidám mulatságokat, aminek hangosságát a télüzéssel is összekapcsolták. Legyünk mi is vidámak farsangkor! Nevezzünk, mulassunk, mosolyogjunk vissza Istenre! De ebben a vidám időszakban sem csúszhat szét az ember lelkiileg és erkölcsileg. Sajnos ez jellemző világunkra, hogy mindenben mértéktelenek vagyunk, még az örömben is. Mi segít nekünk embernek maradni? Egyházunk, amely már elkezdte a felkészülést a böjtre. Zakeussal, a vámosossal és a farizeussal már megnyílik számunkra a bűnbánat ajtaja. A tékozló fiúval, és a Babilon folyóvizei mellett siránkozókkal már érezzük a bűn mélységét és Isten szabadító nagyságát. A húshagyó és vajhagyó vasárnapokkal már felkészülünk a testi böjtölésre, melyet kísérnie kell a lelki böjtnek is. Így egészíti ki egymást az öröm és a komolyság, így szabályozza, és jó értelemben korlátozza egyházunk a farsang vidámságát.

Galambvári Péter

Gondolatok az evangéliumhoz

Visszafordulok!

Amikor életünkben egy-egy tettünkkel, gondolatunkkal elfordulunk Istentől, a tékozló fiúhoz hasonlóan mi is elhagyjuk az atyai házat. Sokszor szépnek, csábítónak, hasznosnak tűnő dolgok elcsavarják a fejünket. Majd azon vesszük észre magunkat, hogy vádol a lelkiismeretünk, és tudjuk, hogy vétkeztünk az Atya ellen. Bűneink súlya és sokasága miatt nem

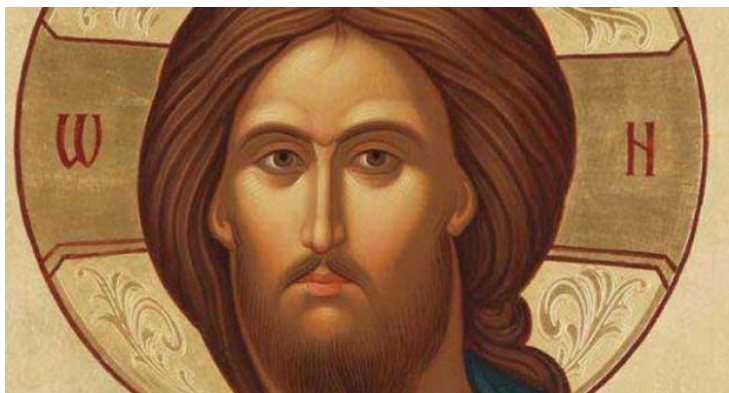

merünk Isten elé állni. Ellene mondtunk, nem álltunk ki eléggé a hitünk mellett. Eszünkbe jut Jézus szava: „Azokat, akik megvallanak engem az emberek előtt, én is megvallom majd mennyei Atyám előtt. De aki megtagad az emberek előtt, azt én is megtagadom mennyei Atyám előtt.” (Mt 10,32-33). Egy kicsit magunkba szállunk, talán félünk is Isten ítéletétől, de akkor szintén eszembe jut egy másik idézet: „Ha azonban megtagadjuk, ő is megtagad minket, de ha mi hűtlenné válunk, ő hű marad, mert önmagát nem tagadhatja meg.” (2Tim 2,12). A mondat második felében felcsillan számunkra Isten hűségesebb emberszeretete, mert ő annyira szereti az embereket, hogy életét adja értünk. Emberi mivoltunkhoz hozzá tartozik az esendőségünk és a szabad akaratunk. Mi az erősebb? A tékozló fiú visszafordul. Ami sablonos, kiszámítható volt az atyai háznál, az most már felértékelődött a szemében, de nemcsak ott, hanem a szívében is!

Atyám házában bővelkednek. Néha nem értékeljük eléggé azokat a dolgokat, amelyeket kapunk. Sok mindent magától értetődőnek vélünk. Észre kell vennünk, hogy nagy gazdagságot adott, bízott ránk az Isten. Ezzel a gazdagsággal mi magunk sáfárkodhatunk.

Csakis a saját döntésünk: ha szükséges, visszafordulunk –e az Atyához.

Ikon – találkozási pont

A Krisztus ikonon nem a festéket, a fát, az élettelen Krisztus képet méltatjuk. Az ikont azért tiszteljük, mert az ábrázolt személyt, a megtestesült Istent imádjuk általa. A hívő az ikonokat egy meghajlással és egy csókkal üdvözli. Így a gyertya meggyújtásával és tömjénezéssel a tisztelet az ábrázolt személynek szól, s nem egy festett fatáblának.

Az imádás csak Istennek jár, neki van fenntartva. Nagyon árulkodó, ha a gyermekeinket vagy valamilyen ételt imádunk, hiszen akkor ezek már Isten helyét vették át az életünkben. Isten iránti szeretetünket legjobban az Ő imáadásával tudjuk kifejezni. A Niceai zsinat kimondja /amelyben Nagy Szent Bazilt idézik/: *„A tisztelet, amit a képek iránt tanúsítanak, átmegy a mintaképre”*. Egyúttal az Atyák hangsúlyozzák, hogy meg legyen különböztetve az imádás, ami egyedül az isteni természetet illeti meg, és a tisztelet, ami minden megszentelt dolog iránt tanúsítható, mint pl: a szent kereszt képe, a szentek ereklyéi, az evangéliumos könyv.

Megcsókoljuk az ikont, amely a mi Urunkat ábrázolja, vagy a Boldogságos Anyját, vagy a szenteket, Isten barátait, akik harcoltak a bűn ellen és követték Krisztust, akik életüket adták Érte. Azokat tiszteljük szentként, akik életükkel dicsőítették Istent. **Amikor a szentek ikonjait megcsókoljuk, ez egy találkozási pont.** A küzdő egyház, amit mi alkotunk, találkozik a megdicsőült egyházzal (a szentek közösségével). **Nem a múltból jönnek, hanem jelen vannak. Az ikon találkozási pont az ég és a föld között.**

Ikon és teológia

Állandóan emlékeztetnek arra, hogy ők láthatatlanul jelen vannak. Az egyház a templom teljességével jelen van, hiszen a látható és a láthatatlanok együtt vannak, a templom pedig a földi mennyország. A szentek helyes tisztelete végeredményben Krisztusra vonatkozik. A keleti kereszténységben a szentek kultusza mindig liturgikus keretek között marad: a szenteket példaképként csodálják, családtagként tisztelik */a keleti egyházban a szentek közösségét sokkal erősebben tudatosították, mint nyugaton/*, és Istennél közbenjáróként értékelik, himnuszokban magasztalják és imában szólítják.

Az ikonokat tiszteljük, amit csókkal, mély meghajlással, gyertyagyújtással fejezünk ki. Elidegeníthetetlen ránk nézve az igazságuk, melyet az Úr adott azzal, hogy magára vette az emberi természetet, és Jézus Krisztus Isten-ember lett. Az ikonok nélkül Krisztus istenemberi természete kerülne veszélybe. Amikor a Krisztus ikonra nézünk, akkor az evangélium jut eszünkbe, ahol feltárul számunkra Jézus Krisztus élete, megmutatja nekünk az Istentől kapott életet.

Pacsai János

Sajópálfalai Zarándokház februári programjai

Sajópálfalai programok a könnyezés 300. évfordulóján (1717-2017)

Dátum	Program	Szervező
Minden hónap első hétfője 15:00-18:00-ig	Jézus ima találkozó	Kiss Attila Gellért
Február.18.	Lelki nap a Csereháti Kerületnek	Dr.Papp Miklós atya

Leveléd érkezett

Életünk karbantartása

Az Istenről eddig elgondolt képet tedd félre egy kicsit! Istent ne a korábbi tapasztalatodból, hanem a mostani kapcsolatodból fogalmazd meg! Isten mély és személyes közelségbe jön hozzád. **Ismerd be, hogy Isten inkább ige, mint főnév.** Istennel való kapcsolatodat a szimfónia, összhang kell, hogy jellemezze. Ezért szükséges ráhangolódni a találkozásra. Elfogadom, hogy minden vallási leírás Istenről diskurzus vagy töredékes.

Az Istenről szóló tanulmányok csak útmutatók, Istenről szóló tapasztalatok. Istent ahhoz, hogy szeretni tudjuk, meg kell ismerni. **Ismeretre két úton lehet szert tenni: tanulással és tapasztalattal.** A hit a legjobb szellemi közeledés Istenhez. Az élet legjobb orvosa a múltban és a jelenben is a hit. Jézus minden csodájában, főleg a gyógyításokban kér hitet, hogy hittel közeledjenek hozzá.

Fontos a csend jelenléte: nem beszélek, de figyelek rá. Ne várjak csodát, csak figyeljek Istenre! A hit nem valami adathalmaz, felgyülemlett ismeret Istenről. A démonoknak is hatalmas ismeretük van Istenről, felismerik, de nem hisznek benne. **A hit egy olyan folyamat, amely állandó kapcsolatban van a valósággal, és így dinamikus, és Isten felé mozdít.** A vallási tapasztalat megváltoztat minket, ez az átváltozás azt jelenti, hogy jelenlegi helyzetemből elmozdulok az ember teljessége felé. Nem egyszerűen valamitől futok, hanem Őhozzá, az emberré lett Isten felé, Jézus Krisztus felé mozdulok. A formának nincs jelentősége ebben a kapcsolatban, hanem csak a tartalomnak.

Sokan összetévesztik a lelki életben a formát a tartalommal. Ma, akik valamilyen istenhittel rendelkeznek, bizonyos technikákat, önfejlesztést használhatnak. Különböző szintű technikák, viselkedési szintek lehetővé tesznek bizonyos ismereteket. Ilyen szinten **a mi legjobb technikánk a hagyomány.** Ez magában foglal minden erőforrást, amire szüksége van az embernek. **A liturgikus élet nagyon jól vezeti az embert,** de nem helyettesíti az egyéni elmélkedést és az imádságot. Aki imádkozik és elmélkedik, az nem menekül az Élettől, hanem egyre mélyebbre árad benne az Élet. Lépj túl a felszínen, és akkor egyre közelebb kerülsz a valósághoz! Minden vallás keresi Istent, de Isten közénk jött, emberré lett, megismerhetővé és szerethetővé tette magát. Jézus azért jött, hogy elvezessen bennünket az Atyához. A valóság nem szociális konstrukció.

Amikor jönnek a tragikus események az életünkben, és az összeomlás szélén állunk, akkor próbálkozzunk valamilyen egyensúlyt teremteni azzal, hogy a nők talán több időt töltenek a házimunkában, a férfiak belemerülnek a munkába vagy valamilyen más tevékenységbe nagy erővel.

Az egyensúly érdekében karbantartás szükséges. A lélek karbantartása az imádság. Van, amikor nem találjuk a szavakat, erről a helyzetről mondja Szent Pál apostol: *ilyenkor a Szentlélek szavakba nem fogható sóhajtásokkal* fordul az Atyához. Ritkán vannak látványos dolgok az életünkben. Sajnos az életre nem a különleges pillanatok, hanem a rutin jellemző. Így vagyunk ezzel az imádságban is.

Először **vizsgáljuk meg, hol, min van a hangsúly az életünkben.** Ez enyhít bizonyos nyomást, hiszen újból megfogalmazod a prioritást: **Isten a legfontosabb.** A sötétség beárnyékolja a szívemet, de egy kis fényt látok, utat tör számomra. Jelöljek ki kis feladatokat, amelyek könnyen kezelhetőek. Pl. megvizsgálom az ételeket, melyek azokon a böjti napokon az Egyház előírásainak megfelelnek. Amikor a karbantartást befejeztem, egy nagy lépést tettem az időben. Kis ráfordítással nagy lépést teszek Isten felé, ez az előttünk álló nagybőjt.

A Kegytárgybolt ajánlata

Rakaczki Bence neve fogalommal vált Diósgyőrben. Betegségében kitartásával, a jó Istenbe vetett hitével mindenki számára példát mutatott. A könyv célja, hogy Annika és Bence példáján keresztül megmutassa: hittel és reménnyel, jóval könnyebben dolgozhatjuk fel életünk nehézségeit.

A könyv megvásárlásával két alapítványt támogathat. A **Rakaczki Bence Alapítványhoz** és a **Bonta Zoltán Emlékére - Leukémiás és Daganatos Gyerekek Gyógyítására Létrehozott Gyógyászati Alapítványhoz** kerül a könyv értékesítéséből származó összeg.

Missziós Iroda

MOCORGÓ

Baba—mama foglalkozás

Szeretettel várunk minden anyukát és babáját (0-3 éves korig), kéthetente a Missziós Irodában!
(3526 Miskolc, Szeles utca 35.)

Februári foglalkozások időpontja:

2017. 02. 07. (kedd): 16:30-17:15

2017. 02. 21. (kedd): 16:30-17:15

Ölbeli játékok, mondókák, énekek, kötetlen játék, beszélgetés...

Érdeklődni lehet: Bárányné Nagy Melindánál 06-30-630-5202

A mondókázás jelentősége kisgyermekkorban

A mai modern, gyors információáramlás világában a legtöbb anyuka számára a gyermek fejlődését szolgáló módszerek és eszközök pillanatok alatt elérhetővé válnak. Ugyanakkor egyre több szülő veszi észre, hogy sokszor a legjobb, amit a gyermekeinek adhat, az a minőségi idő, amit igazán rájuk figyelve tölt velük. A mondókázás ezt a két dolgot egyesíti magában: figyelmet és fejlesztést a gyermek számára. A legjobb benne, hogy bárki, bármikor, bárhol zenei előképzettség nélkül játszhatna a gyermekével, aki ezáltal megismeri saját népének kultúráját, önfeledten játszik/nevet a szüleivel és az ismétlődések révén ő maga is hamar tevékeny részesévé válik a közös mondókázásnak. Nézzük meg, miből is állnak, mit fejlesztenek a már dédanyáink által is ismert szövegek!

A mondókáknek 2 típusát különböztetjük meg:

- az egész testet megmozgatók (lovagoltatók, sétáltatók) és az
- egy adott testrészt kiemelők (tenyeresedik, cirógatók).

Mindkettőnek fontos szerepe van a gyermekek testkép tudatának fejlődésében.

Melyek azok a területek, amelyeket a mondókázás fejleszt?

- az élettevékenységek megértését (munkafolyamatok...stb.)
- a tempót, ritmusérzékét (gyors, lassú váltakozása)
- a koncentrációs képességeket, mivel több érzékszervre hat
- a testtudatot
- beszédfejlődést
- fantáziát
- szoros érzelmi kapcsolatot eredményez a szülő és a gyermek között

Az ölbeli játékoknak jellegzetes felépítésük és meghitt hangulatuk van, melyek mindig csattanóval, örömteli végkifejlettel zárulnak (csiklandozással, dögönyözéssel, magasba repüléssel... stb.). Fontos, hogy sohase maradjon el a csattanó és elég időt szánjunk az ismétlésre. Így még jobban átélhetik a gyerekek ezeket az önfeledt perceket, és a hatás sem marad el.

Akiket érdekelnek ezek az ölbeli játékok, mondókák érdekelnek, akik szeretnének egy családi, befogadó légkörű csapathoz tartozni, és a gyermekeiknek az első pozitív közösséghez tartozás élményét megadni, azokat szeretettel várjuk kéthetente a Missziós Irodában!

Egyházközségünk hírei

GÖRÖGKATOLIKUS HÍRLEVÉL

A cikkeket vagy véleményüket a következő e-mail címre várjuk: missziosiroda@gmail.com

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Lapzártá: előző hónap 25.

Kiadja: A Miskolci Egyházmegye Missziós Irodája — MI

Ezt a hírlevelet Csoma Zsuzsanna szerkesztette. (tel.: 06 30 9577069)

Felelős kiadó: Juhász Géza első helynök (tel.: 06 30 7426266)